

עפ"א (חיפה) 31362-12-24 - מoran לוי נ' מדינת ישראל

עפ"א (חיפה) 31362-12-24 - מoran לוי נ' מדינת ישראלמחוזי חיפה

עפ"א (חיפה) 31362-12-24

Moran לוי

נ ג ד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

[19.12.2024]

כבוד השופט זיו אריאלי

פסק דין

לפני ערעור על החלטת בית משפט השלום לעניינים מקומיים בחיפה [המ"ש 54238-11-24] אשר דחה את בקשה המערער להאריך מועד להישפט.

רקע וטענות הצדדים:

1. ביום 21.11.24 הגיע המערער לבית המשפט קמא בקשה להארכת מועד להישפט. בבקשתו נטען כי ביום 7.11.24 קיבל הודעה לפיה חשבונו עוקל, ובבירור שערך עולה כי העיקול הוטל מטעם עירית חיפה אודות הودעת תשלום כס. לטענת המערער, הוא מעולם לא קיבל את הודעה, וכי זו שלחה לכתובת שגוייה. עוד נטען כי על פי הרשות בהודעת תשלום הקנס, מি�וחסת למערער נהיגה בפרעות, וכן נטען לקולות של רעש מן הרכב - אולם אין פירוט של ממש במה מתחבطة הנהיגה הפרועה, ומה עצמת הקולות מן הרכב.

2. בתגובה מיום 5.12.24 פירטה המשיבה את נימוקי התנגדותה. נטען כי המערער נרשם דו"ח בגין רעש ממפלט רכב [סעיף 8 לחוק העזר לחיפה (מניעת רעש)]. הדו"ח נשלח לכתבתו הרשומה של המערער במשרד הפנים, ומשכך קיימת חזקת מסירה. ככל שינוי את כתובת מגוריו, היה על המערער לעדכן את רישום כתובתו במשרד הפנים. למרות עשה כן, הרי שאין מדובר בבקשתה להארכת מועד שבביסיסה סיבות שלא תלויות בumaruer ושמנו הגשת בקשה במועד. למערער אין להלן אלא על עצמו בגין מחדל זה.

3. בהחלטה מיום 8.12.24 דחה בית המשפט קמא את הבקשתה. נקבע כי אישור המסירה שבידי המשיבה עולה כי הדו"ח נשלח לכתבתו העדכנית של המערער במשרד הפנים (הumaruer עדכן את כתובתו רק ביום 4.8.22, לאחר שנשלח אליו הדו"ח). מחובתו של המערער לעדכן את כתובת מגוריו, ומושא עשה כן - אין לו להלן אלא על עצמו. מכאן הערעור.

4. לטענת המערער, בית המשפט שגה כשראה באישור המסירה כאישור כדין, שכן אישור המסירה חזר מהסיבה כי הנמען עבר את המען. המערער הביא ראיות המלמדות כי בעת הרגלנות לא הtgtoror בכתובת אליו נשלח הדו"ח לא נמסר לידי המבוקש. בנוסף, בית המשפט קמא לא התייחס לטענות ההגנה לגוף.

5. היום התקיים דיון במלכו חרזו הצדדים על טענותיהם.

דיון והכרעה:

6. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים נחה דעתני כי דיון הערעור להידוחות.

7. כידוע, סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי נאשם שהזמן ולא התיציב בבית המשפט בתחילת המשפט - יראו אותו כMOVEDה בעבודות שנטענו בכתב האישום. תקנה 2 לתקנות סדר הדין הפלילי (תיקוקים לעניין סעיפים 239 ו- 240 לחוק) קובע כי הוראות סעיף 240 הנ"ל יחולו על עבירות על פי חוק עדן של עיריה שהותקן לפי פקודת העיריות.

8. תנאי להחלטתו של סעיף 240 הוא כי הנאשם "הזמן", זימון למשפט הוא בדרך של המצאה לנאשם של הזמן בכתב (סעיף 95 לחוק סדר הדין הפלילי). סעיף 237 מסדיר את דרכי המצאה של הזמן כאמור, וקובע כי המצאה יכול שתיעשה במשלוח דואר רשום למינו של אדם. בית המשפט רשאי לראות את המסמך אליו הומצא כדין, בסיסות הקבועות בסעיף 237 לחוק סדר הדין הפלילי.

9. תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי קובעת "חזקת מסירה" ולפיה בעבירות קנס - רואים את הודעה לתשלום אליו הומצא כדין, גם ללא חתימה על אישור מסירה, אם חלפו 15 ימים מיום שנשלחה דואר רשום "זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את הודעה או את הזמן מסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנעתו מלקלבן".

10. בעניין חזקת המסירה נקבע ברא"א 5255/11 עירית הרצליה נ' כרם כי:

"עוד מלמד הניסיון כי מקום שהודעה לא נדרשה במען שאליו נשלחה, בריגל נועז הטעם לכך בנסיבות אחת היא שהנמען שינה את כתובתו ללא לקיים את החובה לעדכן את מරשם האוכלוסין; אפשרות אחרת היא שהנמען לא דרש את ההודעה מטעמים שונים הקשורים בו, ובכללם ניסיון לחמק מתשלום. בשני מצבים אלה קבע המחוקק כי יש לראות בignum כמי שקיבל את המסמך שנשלח אליו. זהה קביעה נורמטיבית הזוקפת לחובת הנמען אי-קיום חבות המוטלות עליו מכוח הדין לעדכן כתובות ולדרosh דואר רשום שליחת אליו רשות מוסמכת. אפשרות נוספת היא שאירועה תקלת כלשהי שגרמה לכך שהנמען לא קיבל את ההודעה מטעמים שאינם קשורים בו. במצבים אלה - שהם בגדר החריג וויצא הדופן - תקינה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי מאפשרת לנמען לנסות לסתור את החזקה. אם עליה בידו לעשות כן, יקבע בית המשפט שההמצאה היהת שלא כדין...."

11. יבהיר להשלמת התמונה כי בית המשפט אישור, חוזר ואשר את חזקתויה של "חזקת מסירה" [ר', אחד מни רבים, רע"פ 106/15 קרייב נ' מדינת ישראל].

12. בעניין דומה לעניינו נקבע על ידי בית המשפט כי התקיימה "חזקת מסירה" גם מקום בו אדם שינה את כתובות מגוריו מבלי לעדכן את דבריו שני הכתובת במשרד הפנים. ר' למשל בע"פ 9811/09 סטימני נ' מדינת ישראל. ור' גם רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם, שם סוכמה הולכה באופן הבא:

"כאשר זו"ח העבירה, ההזמנה לדין, או כתוב האישום נשלחים בדואר רשום לכתחובתו של המבקש במשרד הפנים, לא לעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקתiae להאי התיאצבות. זאת, גם אם עבר המבקש למקום מגוריים אחר מבלי שינויו את כתובתו במשרד הפנים; מסירת הזימון לאדם בוגר בכתחובתו הרשומה של המבקש מהווה מסירה כדין; טענות לשיבושים בהגעת דבריו הדואר יש לתמוך בחומר ממשי, ואון להעלות טענות מסווג זה בעלמא ולא כל תימוכין; ככלל, טענות בדבר בלבול או שכחה של מועד הדיון לא תתקבלנה כסבירה מוצדקתiae להאי התיאצבות, הגם שבמקרים המתאים ינתן לטען לקיומו של חשש לעיוות דין; גם טענות בדבר חסר האפשרות לקבל את דבר הדואר, בשל שהיא בחו"ל, שהיא ממושכת במקום אחר בארץ, אשפוז בביתחולים וכיו"ב, יש לתמוך במסמכים ואין לקבל טענות מעין אלה ללא תימוכין מספיקים".

13. ישום האמור על עניינו של המערער מוליך למסקנה כי דין הערעור להידחות. המשיבה המציאה את הودעת התשלום לידי המערער. מדובר בהמצאה כדין, לכתחבת הרשומה של המערער במשרד הפנים. העובדה כי המערער התמהמה ועדכן את שינוי כתובתו במשרד הפנים חודשים ארוכים לאחר שליחת הודעת התשלום אליו - עומדת לו לروعץ. למערער נשלחה הודעת התשלום כדין, ובהעדר בקשה להישפט במועד - יש לראותו כמו שהודה.

14. בדיון דחפה בית המשפט קמא את הבקשה להארכת מועד להישפט, שכן המערער לא עבר את המשוכה הראשונית המוטלת עליו, ולא הוכיח כי לא קיבל את ההזמנה מסיבות שאין תלויות בו.

15. סיכומו של דבר - לא נפלה כל שגגה בהחלטת בית המשפט קמא, ועל כן דין של הערעור להידחות. המזכירות תעביר את העתק פסק הדין לצדים. ניתן היום, י"ח כסלו תשפ"ה, 19 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.